

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж кп 4/2016
30.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Јанка Лазаревића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у поступку предлагача А.П., ради заштите права на суђење у разумном року, решавајући о жалби предлагача А.П., изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године, у седници већа одржаној 30.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача А.П., а решење Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године у ставовима трећем и петом изреке се **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ као неоснован предлог предлагача А.П., за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Прекршајног апелационог суда Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године, исправљено решењем Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 05.05.2016. године, и то: ставом првим изреке утврђено је да је предлагачу А.П. у предмету Прекршајног суда у Београду Пр 36862/13 повређено право на суђење у разумном року; ставом другим изреке наложено је Прекршајном суду у Београду да без одлагања оконча поступак у предмету Пр 36862/13; ставом трећим изреке захтев за одређивање примерене накнаде одбијен је као неоснован; ставом четвртим изреке обавезана је Република Србија да из буџетских средстава опредељених за рад судова предлагачу у року од 15 дана од правноснажности овог решења накнади трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара; ставом петим изреке одлучено је да ће се решење након правноснажности објавити на сајту Прекршајног апелационог суда у Београду.

Против става трећег и петог изреке наведеног решења жалбу је благовремено преко пуномоћника адвоката М.Л., изјавио предлагач А.П. због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба поступка, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано решење у делу изреке у ставовима трећем и петом на тај начин што ће предлагачу одредити новчану накнаду због утврђене повреде права на суђење у разумном року у износу

од 100.000,00 динара и одредити да се ожалбено решење неће објавити на сајту Прекршајног апелационог суда у Београду, те му досудити трошкове другостепеног поступка.

Одлучујући о изјављеној жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у којој је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, па је нашао:

Жалба је неоснована.

По оцени Врховног касационог суда, у поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач.1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које Врховни касациони суд као другостепени суд пази по службеној дужности.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је првостепени суд, а након што је на основу члана 8б Закона о уређењу судова одлучио да се правично задовољење подносиоца захтева због повреде права на суђење у разумном року у конкретном случају оствари налогом да нижи суд без одлагања оконча поступак и да се правноснажно решење о утврђеној повреди права објави на сајту Прекршајног апелационог суда, одбио захтев за примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року као неоснован, налазећи да су изречене мере адекватне околностима случаја и да ће се њима постићи сврха заштите прописана чл. 8а и 8б Закона о уређењу судова. При чему је, по оцени овог суда, правилно првостепени суд, при доношењу одлуке којом је одбио захтев за примерену накнаду предлагача имао у виду допринос предлагача дужини трајања предметног поступка у односу на који је утврђена повреда права на суђење у разумном року, односно чињеницу да решење о покретању предметног прекршајног поступка од 4.12.2013. године, као и позив за саслушање, окривљеном – предлагачу више пута нису могли бити уручени на адреси на којој му је пријављено пребивалиште и да су се исти враћали суду са назнаком “није подигао пошиљку”, те да је окривљени приступио у суд ради саслушања 28.01.2015. године тек након што је суд издао наредбу Одељењу унутрашњих послова Општине Врачар за довођење окривљеног (дакле након више од годину дана од покретања поступка).

По налажењу овог суда, сврха захтева за заштиту права на суђење у разумном року је утврђивање повреде овог права подносиоцу захтева и убрзање поступка пред нижим судом, а досуђивање примерене накнаде подносиоцу захтева због утврђене повреде права на суђење у разумном року није обавезно и о томе суд одлучује у зависности од свих околности конкретног случаја. При томе, објављивање одлуке о утврђеној повреди права на суђење у разумном року на сајту суда, је одлука која је акцесорне природе и не зависи само од захтева предлагача да се одлука објави или не, већ и од процене и овлашћења суда да у ситуацији када се захтева примерена новчана накнада због кршења права на суђење у разумном року, уместо досуђивања исте утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року и објави одлуку на сајту суда, што је у складу са праксом Европског суда за људска права. Наиме, члан 18. Устава Републике Србије, којим је регулисана непосредна примена Уставом зајамчених права,

ставом трећим прописује да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одлуку о трошковима другостепеног поступка којом је одбијен предлог предлагача да му се накнаде трошкови поступка за састав поднеска – жалбе, Врховни касациони суд је донео на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у вези члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, будући да предлагач није успео у жалбеном поступку, односно да је његова жалба одбијена као неоснована.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе у жалби предлагача и нашао да су неосновани и да не утичу на правилну одлуку Прекршајног апелационог суда у Београду Р4 П 39/15 од 28.01.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 401. став 1. тачка 2) ЗПП и члана 30. ЗВП, а у вези члана 8в Закона о уређењу судова донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић, с.р.**